

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Däremot efterlyses en fin och föga sliten klädeskappa, gråhvit till färgen, och wederbörligen fördrad. Hon förlorades wid larsmess-tiden, och ästundas åter, sedan slask och hösteväder flera reser påmint ägaren om liden skada.

Utskillige af Stadens invånare, så wäl som resande, skulle gerna se, om någon skickelig person täktes anwätta et hederligt, och högstangeläget, wårds-hus, här i Staden. I widrig händelse nodgas större delen af dem, som ej hafwa egna hushåll, at antingen tilbringa hwar dag, som Catholiquerne fredagen, eller döma sig alt för ofta till en liten landsflyktighet utom Staden. Om någon fördenskul täckes benäget förekomma så mycken olägenhet, så lärar ej allena den ädle Magistraten med sit goda samtycke, utan ock en förlägen människlighet, med all appetit och handräkning, upmuntra den nye gästgifwären.

De som ej ännu inlöst och afhemtat sina böcker på auctionen efter afledne Slots-Pastoren Lindwall, täckes nästkommande måndag kläckan mellan 10 och 12 insinna sig i Dompropste-huset, då äfwen de återstående efter afledne Pastor Linds bok-auction torde afluta sina räkningar.

De som hafwa lediga senaps-flaskor, och wilja förhyra dem mot penningar, eller annan valuta, som stiger up i näfan, täckas anmäla sig hos Handelsmannen, Herr Swen Friedrich Swensson.

Hos Herr Nittau finnas hnyligen inkomne bergstron nti trä och hundradetals.

Göteborgska Magasinet.

Lördagen, den 5 December 1761.

Slutet af påminnelser wid Underwisnings-werket och Barna-upfostran.

Mycken stränghet har ofta en aldeles widrig werkan, mot hwad som därmed påskyttas; och de hafwa ofta hatat lärdom all sin tid, som waret strängt upfostrade, i anseende til det tyranni, som brukades wid underwisningen. Det samma kan sägas om alla försök, at implanta uti barnen goda seder genom en ostälig hårdhet; hwilken ofta föder af sig leda, och kommer dem, som Erasmus säger, at hata och lära dygd uppå samma tid. Således förekommer dygden dem, såsom någon ting af ringa wärde; ja, godt och ondt äro nu för nästa tillsamman: så at, när de tänka på dygden, påminna de sig tillika den stränghet, som gemenligen åtföljer underwisningen; och det naturliga hatet, som människjorne hafwa för stränghet, har således sit ursprung ifrån hellska dygden.

Et annat felsteg händer, när aga beledsagas med hetfihget. Detta är at uppenbara et sel, och kanske et större uti straffet af et annat. Det kommer äfwen aga at se ut som hämnad och hot, hwilket gemenligen ej öfwerlygar och förbättrar, utan retar och förargar. Aga är et läkemedel, som aldrig borde meddelas i wrede, utan med största försigtighet och hopp, at det har en god werkan.

I vår själ märke wi makalösa gäswor, minne, snille och ursifning. Ehuru dessa förmåner icke alltid wändas til godo, lysa de doch ofta så prägtigt, och sträcka sina strålar til en så ofantelig widd, at wi stadne därwid i en häpen förundran. Wi känne och hos oss en oändelig lyfnad efter lärdom; och ehuru denna begärelsen ofta går af wägen, ja rasar sin kos i en tom nyfikenhet; så är den doch allena driffsjädren, hwilken bragt hela människo-släktet til at samlas kundskap.

När förståndet framter sit ljus, och börjar upodla sig, så upptäcker det en naturlig först efter kundskap, och arbetar med oförtrutenhet på det, som kommer först under omhugsan. Som nu ungdomen wil lyslosätta sig med något, så är nyttigt, at det sker med de bästa saker, de bästa tankesätt och satsar, som deras förstånd och ålder begriper. Det är lyckeligt, at hafwa stadgade och rena tankesätt, och vara lifasom intagen för det bästa.

God upfostran har lifaledes företräde för wanant, och wanant är ganska mäktig. Den är en förwärfwad, och et slags andre natur, och näst in till hufwans naturen vår mäktigaste ledare. Wanant

har en stor werkan på människornas göromål; ty de älska sådana ting, och göra dem gerna, som de äro wane wid. I bland alla andra är den wanan allsör mäktig, som börjat i barndomen; och häraf kommer, at god upfostran har så god werkan på människans hela lifstid. Men upfostran är ingen ting annat, än wissa wanor, som inplanteras i ungdomen, och som hafwa rotat sig under vår spädhed.

Älsken i edra barn, i förvaldare, så wiser prof af kärlet med en sorgfällig upfostran. Af all möda och omsorg, hemtas ingen säkrare frukt. Alla andra ting äro owissa. I kunnen upbringa dem til heder, och gifwa dem ägodelar at underhålla den med; i kunnen lemna dem efter utseendet trogne förmyndare, och genom höflighet förwärfwa dem orättelige wänner; och när i hafwen uträttat all detta, så kan likwäl hända, at deras förmyndare blifwa otrogne; ja, genom lyckans omskiftelse kunna deras titlar förwinna, deras rikedomar taga ända. När nu desse äro sin kos, och de måste smakta den bitrare kalken, så falla deras wänner undan, lifasom löfwet om hösten.

Men om en god upfostran har besäft edra barn, om de fattat smak för dygd och wisdom, så hafwen i förwärfwat dem en arfwedel, som lyckans ostadighet ej kan rubba; och i försen eder sjelfwe med den bästa trösten. De skola då blifwa eder ögnalust, och er styrka med tiden. De skola wedergälla er omwårdnad, med en däremot swarande, när i blifwen gamle och orkeslöse; ja, när i

efter naturens ordning hädan wandren, så hafwen i den glädjen, at se eder ungdom lika som återstald, och eder sjelfwe å mys grönska uti edra barn.

Jngen lærer nu bestrida, at den säkraste grunden til et Rikes wäl, ligger uti en god barna-upfostran. Folkhopen öfer sig genom barn, hwilka blifwa omsider folk; och Nationers öden bero på dessas seder: en sak af så stor wigt, at de bäst inträttade samhällen fordom anförtrodde barna-omsorgen mer åt öfwerheten, än åt föräldrarne.

Man kan genom flera medel förbättra människorna, såsom bland annat genom gode lagar; men det låter sig bättre göra med en förnuftig upfostran: ja, de förre blifwa af ringa wigt, om det senare försummas. Och emedan wåre lagar lemna denna omsorgen åt föräldrar; så bör deras omwårdnad wara så mycket större: ja, de må påminna sig, at deras barn upfostras för det almåna, och blifwa framdeles antingen gagnelige eller skadelige ledamöter i samfundet. Därföre kunna föräldrar aldrig göra sig wärdigare för människoslägget, eller wisa werlden större tjenst, än om de upfylla den med råtrådige och gode efterkommande. Goda och wäl upfostrade barn äro efterwerldens hopp, och wi kunne ej lemna werlden en bättre arfwelott.

Huswudassigten med undervisnings-werket bör därföre wara, at göra oss förståndige, gode och nyttige medlemmar i samhället, och lyckelige i oss sjelfwe. Hela konsten ligger inom en liten omkrets, och kan bringas til en ganska enfaldig regel i utöfningen: nämligen utrön och upodla de egensta-

per,

per, som människjan är begäfwad med, och led dem til nyttiga ändemål: detta är inret annat, än at följa naturen.

Men låt människliga snillet wara, hwad det kan; man påhyster ej med undervisnings-werket, at skapa nya egenskaper, utan at upodla och rigta dem man äger. Förnämsta frågan är således, huru et så stort ändemål skal winnas? Det erhålles genom tvåanne medel. Det första är undervisning, och det andra wanan; det tredje efterdöme; hwilket kommer alt under namn af upodling. Om dessa äro de store driffjädrar, genom hwilka werlden styres; ännu mer äro dessa de werking, med hwilka en läromästare bör arbeta. Genom dessa medel blifwer människjan et tjenligt ämne til upodling; och efter den undervisning, hon fått, den wana, hon widtaget, det efterdöme, hon följer, sådan blifwer hon, dygdig eller ödygdig, nyttig eller önyttig.

Jag lägger här til, at en dödelig, som äger nödiga gäswor, at förwärfwa en grundelig kundskap, är af naturens HErre satt på et ställe, som både låckar och tvingar honom, at i sjelfwa werket winlägga sig därrom. Wi äre omgifne med en oräknelig myckenhet skapade ting, hwilka äro ej mindre behageliga för oss, än ounbärliga at fåna; doch fodras estertanke at göra sig gagn utaf dem. Märk, huru den alwise Guden likasom låckar oss härigenom til sin kannedom, såsom HErre öfweraltsamman.

3. D . . .

Ecc 3

Kyrfos

Kyrko-tidningar.

Tron på Guds Son, huru den ser Jesum i ordet, och huru förklarad man därigenom blir; är et upbyggeligt ämne til en wacker Prädikan, som Kyrkoherden i Weddige, Herr Mag. Peter Arfwidson, i år hållet på sjuude Söndagen efter Trinitatis här uti Domkyrkan, och Gymnasti Boktryckaren Smitt, efter fleras begäran, utgifwet på trycket. Uti förberedelsen, tagen af Joh. 9: 35. **Tror du på Guds Son?** wisar Författaren, at denna fråga så wäl, som allt annat Guds ord, angår oss allesamman, och bör uptagas af hwar människa, såsom stånd ej allena til den blinde, utan til hwar och en särskilt: helst åttillige Christne gifwas, som ej tro efter Skriften, utan hwad de wilja och sinna efter sit eget förnuft; andre åter, som weta wäl at tala om tron på Guds Son, men tro likwäl ej på honom, utan på sin egen tro och gudagtighet; och desutan någre, som tro på Jesum under en synda-tråldom, hwarifrån han doch befriar. Den samma tron kallar Författaren med David den hemliga wisheren, och med Jesu self et Guds werk. Hon är skild ifrån den naturliga tron på Gud, som omtalas i Rom. 1 Cap. hwilken gör Deister och Naturalister ej sållare än Atheister. „Hon är en barnasak, säger wår Auctor, när man kommet til hånne: man undrar då, at icke alle tro; men det är en sak, som den aldralårdaste skal lära på sina knän; han måste bedja Gud om den samma“.

Uti

Uti sjelfwa afhandlingen, och förra delen, wisas, huru man skal se Jesum i och af Guds ord; icke mer med lekamliga ögon, förän han kommer i sin härlighet, ej heller genom syner och drömar, eller i blotta inbildningar; utan i Anden: det är hafwa Jesum så för sig, och så lita på honom, som i fall man lekamligen såg honom. Man skal se Jesum först i sin ewiga Gudom, fast han däruti är för oss aldeles obegripelig: man måste weta, at ingen mindre än Gud kunde bli frälsare för människor, och förlösa syndare. Men som desse skulle förlöjas genom en, som war dem lik, och genom det han gjorde och led; så måste den samme antaga människonatur. Wi se därföre Jesum uti sin mänskliga natur, först och främst i sin förnedring, hwilken förklaras af Philip. 2, såsom förnämligast målet för en saliggörande tro, och en ganska rörande driffiader för dem som tro: „detta rörer, säger Författaren, at se Jesum, den högstes Son, i krubban och på korset: det äro hjertebrytande och hjertesmåltande saker; hwem är som tror, och icke bekänner, at detta aldramest har rört och rörer honom“? Twärtom utmärker det et osaliq hjerta, at förarga sig öfwer Jesu förnedring. Hwar och en, som ej tror, at just häruti ligger salighet, han är en osalig människa. Jesus i sin förnedring är den helsobrunnen, ur hwilken syndare skola ösa watten med glädje. Författaren styrker här alle förlägne, alle som Moses har brutet stafwen öfwer, at flitigt hafwa Jesum för sig i sin nedrighet, såsom sargad för deras misgerningar, och slagen för deras

Ecc 4

deras

deras synder. „Tro det, säger han, i Jesu namn nu på stunden: jag försäkrar dig, at du får nåd därigenom, och gåck hem härifrån i frid“. Upphöggelsen förklarar och af Philip. 2. Denna främmer ej syndare, som sedt och se Jesum förnedrad: utan upväckes och stärkes tron, när man får se Jesum i uphöggelsen, sedan man sedt honom förut i des nedrighet. Lärjungarne blewo ej räddde, när de sågo Jesum efter uppståndelsen, och här wid förklaringen; men deras tro stärktes.

Uti sednare delen wisas förklaringen, som sker på de troende, dels i tiden, och dels i ewigheten. I tiden skåde wi, som omwände äro, säger Paulus, G. Erens klarhet, det är hans i Evangelio uppenbarade nåd, som uplyser, styrker och förklarar oss med Gud. Detta förklarar Apostelen genom en artig liknelse, tagen af en spegel, som stråles för solen, och kastar sina strålar på åskådaren, at han blifwer ljus därpå. Sammaledes blifwa de troende ljuse och förklarade, när de med uptråkte ansigte se i ti ordet en gudomelig klarhet. Jesus lyser i själen: hwad han gjort och lidet, anser Gud såsom hånnes eget. Detta utföres genom en wacker utläggning af 2 Cor. 3: 18. Sedan förreställes, efter Rom. 12: 2, en ny förklaring i tiden, som höwer til helgelsen, då man blifwer et nytt creatur, delagtig af Guds natur, och af et helt annat sinne än werlden. Man blifwer då så til sinnes, som Jesus war, ödmjuk, saktmodig, wän-och försonlig, och föragtare af werlden. Denna förklaring är omdögelig för en opå-

nytt

nytt född, och likwäl ofullkomlig. En troende liknar wäl Jesum, utan at blifwa jämlik: han syndar ej på nåd, men förblifwer doch en syndare, som lefwer endast af nåden.

På dessa förklaringar följer en i ewighet, enligt 2 Thess. 1: och i Cor. 13: om hwilken, såsom altför hög, Författaren ej widlystigt ordar. **Här skåde wi genom en spegel, men då ansigte mot ansigte;** och hwad kroppen angår, så skal han blifwa lik med Jesu förklarade lekamen. Guds utforade komma då i stor wärdighet, hwärwid de ej förglömma at uphöga blodet, med lossängen i Uppenbarelse-boken: **du är dödad, och hafwer igenlöst oss.**

Sluteligen säger Författaren: „Så förklarade kungen i blifwa allesamman, ifrån den högste til den lägste“; men Mb. om i kommen til tron, och förblifwen i tron. Man blifwer med nöge warse hos Herr Ryrkoherden Arwidson en saltig förfarenhet, och helig försäkran i alt hwad han säger. Jag har redan utmärkt åtskilliga wakra ställen, och lägger nu til sista meningen. „Är det någons allwar, säger han, at blifwa frälster, så tager jag honom i hand på, at han det blir, om han hade än waret satans eländigaste slaf: synderna förläster jag honom på min Frälfares wagnar: han bedje allenast om tron; **Jesus hejper alle, som honom åkalla**“. Af denna Prädikan äro ännu några exemplar til finnandes hos Boktryckaren Smitt.

Ecc 5

Hwad

Hwad Nytt i Staden?

Korta Stads-nyheter.

Göteborgske Werelcoursen.

Onsdagen, den 2 December.

London	-	-	72 $\frac{3}{4}$ dubbel	Dal. R:mt.
Amsterdam	-	-	68 wanlig usö	M: f R:mt.
Hamburg	-	-	72 $\frac{1}{2}$ dubbel	M: f R:mt.

Ankomne äro Skepparne Daniel Norman ifrån Lissabon med salt, Lars Ryberg ifrån Hull med mursten, Hans Lamberg ifrån St. Sebastian med ballast och linot packhus-gods, Jonas Thesmer ifrån dito med packhus-gods och något Portugis-salt, Anders Lundwall ifrån Waterford med packhus-gods, Anders Andersson ifrån Stockton med dito och mursten, Ulrik Lutjes ifrån Hamburg och Nof Bengtsson ifrån Fredrichshall med ballast.

Utgångne äro Skepparne Wilhelm Hutton och Robert Lesslie til Zseofman, Thomas Driver til Aberdeen, Wilhelm Crofot til Hull, och James Arbuthnot til Montros med järn och bräder, Peter Voetes, Nicolaus Bång och Niens Rienties til Franrike, Willem Willems och Ude Jansson Meyer

Meyer til Hamburg med sill, Johan Jack och William Allan til Camphier med Nindiska waror, Meindert Jans til Amsterdam med dito och järn.

Helsingör. Den 23 November gingo härigenom Skepparne Joachim Wendt ifrån Stralsund til Norföping med styck-gods. Den 24. Hans Westerberg ifrån Göteborg til Carlserona med sill, Johan Joachim Christen ifrån Amsterdam til Stralsund med styck-gods. Den 26. Claes J. Hulst ifrån St. Ubes til Carlserona med salt.

Ifrån Mandall i Norge berättas, at Fregaten Neutral ifrån Wisby, som fördes af Capit. Niendal, blifwet därstädes upbränd.

Winter-Tings Terminerne för år 1761.

Uti Håradshöfdingens, Herr Niclas Brunicansons, Jurisdiction blifwa Åskimbe och östra Håfings Håradet i Gästgäware-gården Kärva den 27 Januarii: Inlands Torpe-Hårad uti Gästgäware-gården Holm den 13 Februarii: Inlands södra dito uti Staden Kongålf den 19 dito; och westra Håfings Hårad uti Färjestaden Bedbacka den 4 Martii upkallade.

Små Kyrko-tidningar.

I Swenska Församlingen äro ifrån den 26 Novembris til des slut födde i Gossa- och i Flickobarn: Wigde afskedade Båtsmannen Berndt Larsson Kruslock och Pigan Elin Johansdotter Westman; Döde Handelsmannen och Kyrkoföreståndaren, Hr. P. Söderberg af Slag; Afaren Isaac Rams Hustru af twinsot, enkan Ingeborg Swensdotter, 99 år och 11 månader, af ålder, i Gossobarn

barn af hosta, i dito dödsödet, och i Glicko-barn af slag.

I Tyfka Församlingen wigde Handelsmannen, Hr. Magnus Ahlrot, och Jungfru Maria Elisabeth Matsen; Döde Jouwelerare-Gesällen Ulric Wilhelm Novisadi.

I Kronhus-Församlingen födde 2 barn: Wigde Handtlangaren, Christian Rudolph och Enkan Maria Frist; Soldaten Hans Hasselquist och Enkan Catharina Johansdotter, David Kuhrbau och Anna Dlofsdotter: Döde 3 barn af bröstvärt, trösken och slag.

Råd til dem, som riktat sig til sjöds och i handel.

Mine Herrar, då man förvärfrat et capital genom handel, är mycket brukeligt, at köpa strar en gård, eller et hemman på landet, nära wid staden, hwad den då må kosta: bonden upsäges genast, och blir lifsom landsflygtig med hustru och barn; anläggningar göras för dryga dagspengar, så at et dagswerke kostar nu mer än fyra tilföre: sen brukas gården med onwillige och ostadige tjenstehjon, och sluttet blir tusende besvär och förtret, i skället för en rolig och nögsam lefnad. Således förer synden sit straf med sig, och den upsagde bondens utpressade suckar drabba på uphofsmanen. Följer därför mit råd! Är hemmanet af et mantal; så i skället för en bonde, sätt dit flere, inrätta larsmessio-träden, lät förbättra ången, gräf eller däm up fiskedammar, anlägg en hop trågårdar, sätt en måstare til hwardera, tag i arende hälften af den

truffna säden, hö för tvåanne Holländska kor och tvåanne gode Norrbaggar, som under tiden kunna draga sten, torf, och jordmarg, under tiden tjufta Herren til staden i en Phaeton, at emottaga winst af et capital, nedlagt uti en för riket nyttig handel. Innet hö eller halmstrå bör säljas ifrån gården; til trågårdarne böra gifte trågårds-måstare sättas, af hwilke tages skäligt arende, utom jord- och träskuter til husbehof: denne, så wäl som de andre bönderne, bör sitta orubbad för lifstiden.

På detta wiset hushållar man, som Christen, och som de förnuftige Angelsmännen, hwilke altid para almån förman med eget wäl: ja på detta wiset blir man wälgörare och husbonde för många, ärliga och trefliga små hushåll, i ställe för at wara Herre öfwer et enstakat hemman, och drifwa self arbetet med lathundar, tjuftwar och odygder. Jag frågar, hwilketdera gifwer en ädel och tänkande själ större förnögelse.

Rundgörelser.

En efter utseende ganska nyttig inrättning är nyligen börjad här i staden, och består egenteligen i en sjuf-och begravnings-cassa, hwar af något til hjelp och understöd för nödlidande Interessenter, efter omständigheter, kan wäntas. Om hela bestafsenheten kan närmare underrättelse samlas af redan utgifne reglor och punctar, som erhållas trykte mot 8 öre S:mt, hos förste Lådomästaren och Aldermannen Sidler. I nästa wecka skal innehället wederböriligen uptagas.

På

* Underligt, om icke den lesveransen är för dryg, och om man på det sättet hushållar som Christen.

På samtelige Röks- och Källarmästares vägnar, påminnes oförgripeligen, emot besvärerna i sista weckoblad, at Göttheborg har källare och wårdshus nog, efter sin folkrikhet, nämligen 8 stycken inom, och söga farre utom des murar, loflige krogarne oberäknade; och således nästan en källare för hwar hundrade människja. Desutan påstås, at tjenlig spisning ej wägras hwarken resande, eller Herrar klagande, som i tid anmäla sig. Men at än upwakta et par dussen med all upständelig granlagenhet, och än et par personer med lika kostsam anrättning, utan at stegra mat-coursen, är i fleras tankar ingen win- eller mathandlares skyldighet. Sluteligen beklaga sig de sednare, öfwer et, med deras interesse stridande, fast icke så lastbart efterdöme, at somlige förnämde gäster åstunda mer ljus och warma, än sådana waror som Källare-rörelsen fodrar.

Til Herrar Vincent Beckman, Veyer och Schults är myligen et parti smör och ost, item fläsk och kött, i tunnor från Irland ankommet; och kan långtan därefter utan uppskof förnögas, samt om pris och godhet under rättelse meddelas på contoiret.

Herr Dijkman upförer nästkommande Fredag, eller den 11 innerwarande, för egen räkning en concert uppå Rådstuga-salen kl. 5 efter middagen; och förmodar, at denne Stadens hederwårde inwånare så mycket snarare sig insinna, som han i detta år fördat litet efter drygt utfäde. Utom tvåanne aldeles nya sång-ariet, får man höra en Violin-solo, och til slut en capricio på Sleute-traversiere obeledsagad. Billeter erhållas wid ingången, och hos Herr

Dijk-

Dijkman, mot en i våra tider omwistad, och obegripelig silfwerdaler. Det förstås, at rummet är warmt efter wantlighet, och gellivet försedt med mattor.

Et wäl inwäntat sille-falteri på Ostnählebye i Nor, Rörtängen benämndt, är til salu: wid hwilket med beqvämlichkeit kan saltas 10 til 12000 tunnor sill, i anseende til des fördelagriga lage, så wida det ligger på fasta landet, hwarifrån uträckelige arbetare af 2 til 300 personer dageligen kunna erhållas från näst intil belagne hemman. Då sillen kan fångas, wankar den altid til så stor myckenhet, som åstundas, för et ringa pris, emedan det största sille-fisket i hele Färgården är på fjärdarne däromkring, inom en mils aflägsenhet; utom det är sillen tages rått intil bodarne. För cablaussifket och tranfokeri kan belägenheten icke heller förbättras. Ifrån Rörtängen, som ligger et mousquet-Pott ifrån stora Brattön, eller den så kallade Blåfullen, är ungefär en mil til Marsstrand, och halfannan til Kongälf. Hela bygnaden består

1) Af sille- och salt-bod på östra sidan uti tvåanne flygtar under et tak; sille-boden är 66 alnar lång, 11 och tresjerdedels alnar bred inom knutarne, af forskwerks bygnad med timmer och bräder; salt-boden är af timmer, 9 och en half aln lång, 9 och tresjerdedels aln bred inom knutarne.

2) En sille-bod, jämte salt-bod, westerut wid påf 100 stritt därifrån, bygde på samma sätt som de föregående: sille-boden 24 och en half aln lång, 11 och tresjerdedels aln bred, men saltboden 12 och en sjerdedels aln lång, 11 och en sjerdedels aln bred, allt inom knutarne.

3) En

3) En manbygning af timmer och tvåanne wåningar; den nedra wåningen består af en stuga, 7 alnar lång, 9 och tre sjerdedels aln bred, med bänkar och bord uti, samt en stor spis med järnsjäll, och därintill tvåanne kamrar, affstfistade med bräder, hwardera 4 och en half aln lång, och 4 och en half aln bred; uti den ena äro tvåanne sängar, et bord och tegel-kafelugn: uti öfre wåningen, en kammare, 9 och tre sjerdedels aln lång, 6 alnar bred, med tvåanne sängar, bord och bänkar utom järn-kafelugn: en dito 9 och tre sjerdedels aln lång, 5 och en half aln bred, med tvåanne sängar, 1 bord och bänkar, med spis och järnsjäll.

Sille-bodarne äro desutom försedde med behöriga bruggor, så at fartyg på 60 a 70 läster kunna lägga sig råt intill at lasta.

På windarne är ruin tillräckeligen för de tomtunnorna, ännu och utan för bodarne, till den saltade fillen, på diverse därtill gjorde planer af timmer och bräder. År 1759 börjades desse bygnader och slutades förelidet år, äro således nya. Uti hamnen kunna fartygen ligga säkra för storm. Om köpet med inventarie-persedlarna, som wid sill-saltningen behöfwes, kan corresponderas med Herr Carl Rock i Uddewalla.

Angifwes til salu en Dlands-häst i siette året, wäl tillriden, och af gode hull; han är brun til färgen, och liten til wårten, kan dock bära en fulkomlig karl: om ågaren och priset säs underrättelse, där Magasinet utgifwes.

En ny sammets-huswa är på gatan uptagen; hwarom mera på Boktryckeriet.

Götheborgska Magasinet.

Lördagen, den 11 December 1761.

Öconomiske tankar om Kläde-Moden.

Jag wet ej, om wi försumme någon del af vår Skyldighet därmed, at wi ej så tråget ifre emot yppighet i kläder, som det tillförne sedt. Wäre såder hafwa i sin tid allwarligen dundrat emot sön-tangen och de blotta bröstet. Skriften har några wigtiga ställen om det ämnet, om man icke hölle för urmodigt at lyda hånne; och vår Psalmbok har jämwäl sina goda påminnelser, af hwilka jag nu i synnerhet kommer ihåg en wers af följande begynnelse: Ej går så snart en månad om, Som det maner, nu senast kom, med nytt förbytast måste. Men at en Fransösk ic. galler mer än Bibel, Prester och Psalmbok hos skällorna, som omsider bringa tänkande folk at följa med, det är skam för nationen.

Kongeliga förordningar hafwa stadgat, i hwad klädebönad Swenska folket skal gå; men det förstår sigwen så litet: och alla sedolärer begrinas i detta

D d d

stycket